

ци, осми на падпадъци, на кокошки, на гължбчета и т. н. Това сж все идеи. Всички наши идеи сж въплотени. Гължбътъ, напримъръ, прѣдставлява една свещена идея. И ако азъ пазя своята идея въ главата си, ще я пазя и отвънъ. Ако я пазя отвънъ, ще я пазя и отвѣтрѣ. Ако азъ унищожа една идея въ главата си, ще дойде полудяването. Чудни сж хората, като казватъ, че външниятъ свѣтъ нѣмалъ подобенъ изразъ на вътрѣшния. Външния свѣтъ е свещенъ изразъ на вътрѣшния, затова ще го пазишъ свещено. Нѣкой казва: защо да пазя този човѣкъ, защо да го почитамъ? Казвамъ: този твой братъ е една свещена идея въ тебе, и ако не я пазишъ, ти ще умрешъ. Богъ е вложилъ този човѣкъ като идея въ тебе а външно той е само една форма. Въ този човѣкъ сжщо тѣй има една идея, и когато обичашъ този човѣкъ, ще обичашъ и неговата идея.

Тѣй щото, всички хора сме сплотени единъ съ другъ. Нѣкой казва: азъ не мога безъ Бога, но безъ хората мога. Не е вѣрно това. Ти не можешъ безъ Бога, но и безъ хората не можешъ. Чудни сж хората, когато отричатъ това, което Богъ е създалъ. Всички души, всички духове, всички хара сж създадени отъ Бога, и щомъ любимъ Бога, ние ще любимъ и хората. Че дѣ е идеалниятъ човѣкъ? Мислите ли, че като гледате прозорцитѣ на нѣкой човѣкъ, тамъ е и човѣкътъ? Нѣкой момъкъ като минава покрай прозорцитѣ на своята възлюбена, поглежда да я види, но нѣкой пжтъ я нѣма. Горкиятъ минава той сутринъ, минава вечеръ, нѣма я тамъ. Когато светятъ прозорцитѣ, тя е тамъ. Нѣкой пжтъ, обаче, прозорцитѣ не светятъ, и той си въздъхне и казва: нѣма я пакъ! Не, тя е тамъ, но гледа го отъ тъмната стая. Значи, прозорцитѣ и тя не сж едно и